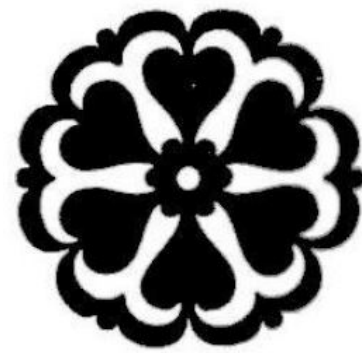

Nagyböjt IV. hete

Vasárnap, B évben

2Krón 36,14-16.19-23 ■ Ef 2,4-10 ■ Jn 3,14-21

„Megszentségtelenítették az Úr templomát, amelyet pedig ő tett szentté Jeruzsálemben... Kigúnyolták Isten törvényeit... Kinevették prófétáit.”

Ha egyszer a templomot megszenségtelenítették, akkor nincs értelme a templomnak. Ha kigúnyoljuk Isten törvényeit és kinevetjük a prófétákat, akkor milyen címen nevezzük magunkat Isten népének?

Isten nem segédkezik önbecsapásainkhoz: merő irgalomból és irántunk való gyöngéd szeretetből akarja, hogy az ellenség felgyújtsa a templomot, a szent népet pedig deportálja. Ott majd a nyomorúságban újra szól hozzájuk, lerakva előbb a szívekben a szent hely, a templom alapjait, és a szenvedések tüzeiben kiégetett szíveket alkalmassá teszi a prófétai szóra.

Az emberi szeretet szent hely, ahol Isten lakik. Ha kiüresítjük a szeretet szakrális tartalmát, akkor maga Isten bontja le és rombolja szét emberi szeretetünk templomát.

A mai Evangéliumban olvassuk, hogy *a világosság a világba jött*. Isten szent Fiának megtestesülése az isteni irgalmasság legnagyobb tette. Azonban az irgalmasság e legnagyobb tette is „büntetéssel” kezdődik: rávilágít hazugságainkra, bűnös életvitelünkre, a bűn által kiépített struktúrákra, és azok összeomlanak.

Abból látszik, hogy az üdvösség útját járod-e vagy a kárhozat felé sodródsz, hogy ezt a leleplező világosságot szereted-e, vagy inkább a sötétséget. A bűnvallomás keserű fájdalma, amikor régi, bűnös világunkat engedjük romba dönteni a kegyelem által, Isten első irgalmas tettének természetes velejárója.

S ha odafigyelünk a mai Szentleckére, felfedezzük, hogy Isten irgalma csak azokat támasztja örök életre, akik elfogadták, hogy előbb bebizonyítsa róluk, hogy bűneik miatt élőhalottak voltak. Isten nem épít bűnös életünk romlott és hazug alapjaira örök hajlékot. Előbb az alapokig lerombolja mindazt, ami a hitetlenség, a bűn, a törvénytelenység és az önzés műve bennünk.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

2018-03-11

Nagyböjt 4. vasárnapja

Kezdőének:

Örvendezz, Isten népe! Gyűljetek össze mind, akiknek kedves az Úr ügye. Szívből örüljétek, akik azelőtt szomorkodtatok. Vigasztalódjatok meg, mint a gyermek megnyugszik anyja kebelén. (Vö. Iz 66,10-11)

Könyörgés:

Istenünk, te szent Fiad által csodálatos módon magadhoz békítetted az emberiséget. Engedd, kérünk, hogy keresztény néped egészséges önátadással és élő hittel készüljön a közelgő ünnepekre. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY a Krónikák második könyvéből

Cidkijának, Juda utolsó királyának napjaiban nemcsak a nép, hanem a papok összes előjárói is sok-sok hűtlenséget követtek el, utánozva a nemzetek valamennyi iszonyatos dolgát. Megszentségtelenítették az Úr templomát, amelyet pedig ő tett szentté Jeruzsálemben. Az Úr, atyáik Istene, követői által még jókor és ismételten elküldte hozzájuk figyelmeztetéseit. Kímélni akarta népét és a maga lakóhelyét. De ők kigúnyolták Isten követeit, megvetették üzeneteit, és kinevették prófétáit. Végül az Úr haragja visszavonhatatlanul népére zúdult.

Ellenségeik a templomot felgyújtották, Jeruzsálem falait lerombolták, valamennyi palotáját és minden drágaságát elhamvasztották, és teljesen elpusztították. Aki a kardtól megmenekült, az fogságba került Babilonba. Szolgái lettek a királynak és utódainak, míg uralomra nem jutott a perzsa királyság. Így teljesedett be az Úrnak Jeremiás próféta által mondott szava: Pusztaság lesz az ország és nyugodni fog hetven esztendeig, míg e nyugalom által elégtételt nem szolgáltat a megszállt szombatokért.

Az Úr teljesíteni akarta Jeremiás próféta által mondott szavát. Azért Kürosznak, a perzsák királyának első évében fölbresztette Kürosznak, a perzsák királyának lelkét. Ő a következő felhívást intézte egész birodalmához, mégpedig írásban is: „Így szól Kürosz, a perzsa király: Az Úr, az ég Istene nekem adta a föld minden országát. Ő megparancsolta, hogy templomot építsek neki a Judában fekvő Jeruzsálemben. Aki közületek az ő népéhez tartozik, legyen azzal az ő Istene, és térjen haza.”

Ez az Isten igéje.

2Krón 36,14-16.19-23

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad. 4g. tónus.

Előénekes: Babilon folyói mellett ültünk és sírtunk, * Sion városára emlékeztünk.

Hárfáinkat fűzfákra függesztettük, * azon a földön.

Hívek: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.

E: Mert akik elhurcoltak minket, * dalt akartak hallani tőlünk.

Elnyomóink örömeinket követeltek tőlünk: * „Daloljatok nekünk Sion dalaiból!”

H: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.

E: Hogyan dalolhatnánk az Úr énekeit * az idegen földön?

Ha elfelednék téged, Jeruzsálem, * száradjon el a jobb kezem!

H: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.

E: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.

Ha nem Jeruzsálemet tartom * legfőbb örömömnek.

H: Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.

Zsolt 136,1-2.3.4-5.6

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt leveléből

Testvéreim! A végtelenül irgalmas Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy Krisztussal életre keltett minket is, bűneink miatt halottakat. Így kegyelméből kaptátok az üdvösséget. Feltámasztott minket, és Krisztus Jézusban a mennyek közé helyezett, hogy az eljövendő korokban Jézus Krisztusban kinyilvánítsa kegyelmének túlaradó bőségét, irántunk való jóságából.

Kegyelemből részesültétek az üdvösségben, a hit által. Ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék. Az ő alkotása vagyunk: Krisztus Jézusban jótettekre teremtett minket; ezeket Isten előre elrendelte, hogy bennük éljünk.

Ez az Isten igéje.

Ef 2,4-10

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, * hogy örökké éljen minden őbenne hívó. Jn 3,16 – 1 D² tónus.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodánusnak: „Ahogy Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. Mert mindenki, aki gonoszt tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, nehogy napvilágra kerüljenek tettei. Aki azonban az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hadd nyilvánuljanak ki tettei, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

Ezek az evangélium igéi.

Jn 3,14-21

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Kérjük, testvéreim, Isten kegyelmét, hogy felhagyjunk a sötétség cselekedeteivel, és mindenkor az igazság fényében járjunk!

Lektor:

1. Engedd, Urunk, hogy híveid jó cselekedetekkel tanúsítsák, hogy ők a világosság fiai!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Add, hogy Szentatyánk, N. pápa és püspökeink tanítása a világosság útján vezesse Egyházadat!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Add, hogy a nemzetek akarata szerint igazságos békében éljenek!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Add, hogy a nagybőjti bűnbánatban megtisztuljunk bűneinktől, és minden tettünket a szeretet irányítsa!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Egyesítsd plébániánk bűnbánatban megújult népét a szentmiseáldozat szeretetközösségében!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Mennyei Atyánk! Segíts minket kegyelmeddel, hogy a nagybőjti bűnbánatban teljesen megtisztuljunk, és a világosság fiai lehessünk! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Örömmel ajánljuk fel neked, Istenünk, áldozatunkat, hogy az örök élet kenyere legyen belőle. Kérve kérünk, segíts, hogy hívó tisztelettel vegyük körül, és méltóképpen mutassuk be a világ üdvösségére. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

a vakon születetről

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által.

Az emberiség a sötétben tévelygett, de ő a hit világosságára vezette megtestesülésének titka által, és akiket az ősbűn születésüktől szolgásra vetett, – a keresztvíz ÁLtal Isten gyermekeivé fogadta.

Az ég és a föld ezért énekli néked az imádás új énekét, és mi is, az angyalok seregével együtt – hangos szóval HIRdetjük és vég nélkül mondjuk: (zengiük:)

Áldozási ének:

Ha a vakon születetről szóló Evangéliumot olvastuk:

Az Úr megkenté szememet; elmentem, megmostam, íme látok és hiszek Istenben. (Vö. Jn 9,11)

vagy ha az Evangélium a tékozló fiúról szól:

Örülöd kell, fiam, mert testvéred halott volt, és életre kelt, elveszett és hazakerült. (Lk 15,32)

vagy ha másról szól az Evangélium:

A szent város szilárdan áll: biztos védelmet nyújt mindenkinek. Oda vonulnak az Úr választottai, hogy magasztalják az Úr nevét. (Zsolt 121,3-4)

Áldozás utáni könyörgés:

Istenünk, te megvilágosítasz minden embert, aki a világra születik. Kérünk, ragyogja be szívünket kegyelmed fénye, hogy mindig úgy gondolkodjunk, ahogy hozzád méltó, fölségednek kedves, és őszintén szeressünk téged. Krisztus, a mi Urunk által.
